

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل مفهوم رفتار در معماری بومی ایران (با رویکرد روانشناسی محیط)

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی یافته های نوین پژوهشی و آموزشی عمران معماری شهرسازی و محیط زیست ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

هانیه طرح ریز - دانشجوی کارشناسی ارشد ناپیوسته معماری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، تبریز

محمد سیمری - دانشجوی کارشناسی ارشد ناپیوسته معماری داخلی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، تبریز

خلاصه مقاله:

محیط زندگی انسان چهارچوبی است که در آن رفتارها، هنجارها، ارزش های اخلاقی و همچنین فعالیت های انسانی شکل می گیرد. در قرن معاصر موضوع رابطه انسان و محیط و قابلیت ترجمه آن به زبان طراحی معماری، مورد توجه پژوهشگران این حوزه از دانش بوده است. در این راستا شناخت انسان و ویژگی های محیط زندگی او و چگونگی برقراری رابطه میان این دو عامل اهمیت دارد. بخش عظیمی از شکل گیری معماری چیزی نیست جز تجسم مادی، افکار، سنن و آداب افراد و سرزمین سازنده اش که در کنار عواملی مانند اقلیم به بار می نشیند، مرزبندی می شود و خود نمایی می کند. طراحی متناسب با اقلیم یکی از اصول مهم معماری ایرانی است که همواره از دوران گذشته مد نظر بوده است؛ معماری بومی یکی از زیباترین جلوه های بر آمده از پاسخ همه سویه به نیازهای اقلیمی، فرهنگی، تاریخی، معیشتی مردم سرزمین ماست که در هر اقلیم و منطقه با فرهنگ، آداب و رسوم در هم آمیخته و صورت و معنای خاصی به خود می گیرد. در این مقاله، مفهوم و جایگاه رفتار انسان و مکان و محیطی که رفتار در آن شکل می گیرد (در معماری بومی ایران) بررسی شده است.

کلمات کلیدی:

روان شناسی محیط ، رفتار در معماری ، مسکن معاصر ایرانی ، معماری بومی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/689902>

